

ارثیه باد

جروم لارنس و رابرت ای. لی
برگردان: حسین مسعودی خراسانی

پیش‌گفتار

امیرحسین مسعودی خراسانی، در تابستان ۱۲۹۹ شمسی در مشهد به دنیا آمد و در سال ۱۳۰۷ همراه خانواده به تهران کوچ کرد. او شاگردی مکتب‌گریز بود، زبان فرانسه را نزد خود آموخت و امتحانات دبیرستان را با تاخیر و به صورت متفرقه پشت سر گذاشت. نخستین فعالیت‌های ادبی او در زمینه شعر، ترجمه، داستان و... به سال‌های دهه بیست شمسی برمی‌گردد و همکاری او با برخی مجلات آن روز نیز از همین دوران آغاز شده است.

وی در سال‌های ۱۳۲۲ و ۱۳۲۳ داستان‌ها و مقالات و ترجمه‌هایی در هفته‌نامه افکار ایران (به مدیریت مرحوم خسروانی) به چاپ رساند و در دوره دوم این نشریه که از بهمن ۱۳۲۳ آغاز شده بود، مدیریت آن را بر عهده داشت. داستان دنباله‌دار «زعفر جنی» و ترجمه دنباله‌دار «ژوزف بالسامو» از جمله آثار چاپ‌شده او در این دوره است که با توقف انتشار «افکار ایران» ناتمام ماند.

نمایش «ارثیه‌باد» تاریخی نیست. بدون تردید اتفاقاتی که در شهر دیتون واقع در ایالت تنسی در ژوئیه سال ۱۹۲۵ پیش آمد، به منزله «سفر تکوین» این نمایش است ولی با این همه سفر خروج آن تماماً تعلق به خود حکایت دارد. فقط معدودی از عبارات از اصل تندنویسی دادرسی مشهور اسکوپ اخذ شده است. بعضی از شخصیت‌های نمایش مختصر ارتباطی با موجودات پرزرق و برق آن نبرد دلیران دارند ولی حیات و زبان ایشان از آن خودشان می‌باشد و بنابراین اسامی ایشان نیز مأخوذ از هیچ منبع دیگر نیست. بزرگترین خبرنگاران و تاریخ‌نویسان قرن، میلیون‌ها کلمه درباره آن دادرسی، که به «دادرسی بوزینه» معروف شد، نوشته‌اند و ما برای این گزارش‌های درخشان، خودرامدیون ایشان می‌دانیم و بسیار سپاسگزار «آرتور گارفیلدهیز» فقید هستیم که با نقل خاطرات و مشاهدات خود، نکات روشن و ثبت نشده‌ای از ماجرای دیتون را به ما نمایاند.

مصادمه بین «براین» و «دارو» در دادگاه دیتون دراماتیک بود ولی درام نبود، مضافاً به اینکه موضوع مصادمه بین ایشان در سی ساله بعد، از اصل جریان ابعاد و معانی جدیدی کسب کرد. بنابراین «ارثیه‌باد» وقایع‌نگاری نیست بلکه تئاتر است و تاریخ وقوع آن ۱۹۲۵ نمی‌باشد. دستورات صحنه‌آرایی، زمان آن را در «گذشته نزدیک» معلوم می‌کند. ممکن است این زمان دیروز باشد، ممکن است فردا.

جروم لازنس — رابرت. ای. لی.